

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 589

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 iulie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 199 din 28 mai 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2-4	505.	— Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția Generală Anticorupție .....
Decizia nr. 212 din 2 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și ale art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală	5-8	514.	— Hotărâre privind transmiterea unei părți din imobilul 2542, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, pentru Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., și modificarea anexelor nr. 4 și 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului.....
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
503. — Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Afacerilor Interne a unui imobil, precum și actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	9-12	515.	— Hotărâre privind aprobarea închirierii unor părți din imobilele 974 și 1108, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale .....
504. — Hotărâre privind trecerea unei construcții, aflată în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, din domeniul public al statului în domeniul privat al			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 199**

din 28 mai 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ionuț Pătuleanu în Dosarul nr. 5.272/1.748/2017 al Judecătoriei Cornetu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.193D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Dosarul a avut inițial termenul de judecată fixat pentru data de 24 martie 2020, fiind preschimbât succesiv, ca urmare a Hotărârilor Plenului Curții Constituționale nr. 7 din 16 martie 2020 și nr. 10 din 9 aprilie 2020, pentru data de 30 aprilie 2020, respectiv 28 mai 2020.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest context, arată că prevederile criticate se aplică în mod egal tuturor celor care intră sub incidența acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 22 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.272/1.748/2017, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ionuț Pătuleanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții întemeiate pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin stabilirea competenței de soluționare a plângerilor în materie contravențională în favoarea instanței

în circumscripția căreia a fost constatată săvârșirea contravenției petentul este obligat *ope legis* să investească o instanță de judecată al cărei sediu poate fi situat oriunde la o distanță considerabilă față de propriul său domiciliu. Astfel, prevederile criticate contravin principiului accesului liber la justiție, întrucât exercitarea dreptului la un proces echitabil, care include inclusiv dreptul de a fi prezent la fiecare ședință de judecată, precum și obligarea petentului de a se deplasa către sediul unei instanțe îndepărtate, ridică probleme de ordin material și temporar, incompatibile cu principiul accesului liber la justiție.

7. Se apreciază că reglementarea criticată se abate de la legislația contenciosului administrativ, care prevede posibilitatea alegerii instanței competente de către persoana contestatoare. Astfel, având în vedere faptul că procesul-verbal de constatare a contravenției este un act administrativ, întocmit de un agent al unei instituții aflat în exercițiul funcțiunii, contestarea ar trebui să urmeze aceeași procedură. Față de această împrejurare se arată că atât prevederile art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, cât și cele ale art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 aduc atingere principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, limitând competența de soluționare pentru un litigiu de contencios administrativ la o singură instanță, diferită de domiciliul/sediul persoanei petente.

8. De asemenea se susține că prin textele criticate se instituie o situație discriminatorie nejustificată între persoanele sancționate contravențional în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, care prevede la art. 10¹ că, prin derogare de la Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în cazul contravențiilor cu domiciliul sau sediul în România, plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se introduce la judecătoria pe a cărei rază teritorială contravenientul domiciliază sau își are sediul, și persoanele sancționate contravențional în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care instituie regula formulării plângerii contravenționale la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta, deși ambele acte normative includ sfera contravențiilor rutiere.

9. **Judecătoria Cornetu**, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, opinează că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

12. **Avocatul Poporului**, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și cele ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”*

— Art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: *„Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.”*

16. Ulterior încheierii de sesizare, prevederile art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au fost completate prin Legea nr. 152/2019 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2000 privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 iulie 2019, cu sintagma „și sancționare”, având următorul cuprins: *„Împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.”*

17. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și celor ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici și prevederi constituționale similare, sens în care este, spre exemplu, Decizia nr. 276 din 23 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 18 iulie 2019, Decizia nr. 216 din 17 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 28 iunie 2018, sau Decizia nr. 84 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 23 mai 2017.

19. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că textul cuprins în art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu îngrădește dreptul părților la un proces echitabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a

contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești, exprimând chiar o aplicare a principiului *specialia generalibus derogant*. Prin reglementarea criticată legiuitorul nu a înțeles să limiteze controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestor drepturi constituționale (a se vedea Decizia nr. 276 din 23 aprilie 2019, paragraful 21, și Decizia nr. 84 din 28 februarie 2017, paragraful 22, precitate).

20. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea a statuat că norma legală criticată nu îngrădește accesul liber la justiție al persoanelor interesate și nu contravine dreptului la un proces echitabil. Dimpotrivă, reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravenției prin care se constată încălcări ale prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este menită să dea expresie garanțiilor constituționale invocate, prin asigurarea administrării cu celeritate a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere. Astfel, stabilirea competenței teritoriale unice a instanței de judecată pentru soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei/unor contravenții la circulația pe drumurile publice are în vedere aplicarea unui criteriu general și obiectiv, și anume cel al locului unde a fost săvârșită și constatată contravenția, ceea ce este pe deplin justificat și rezonabil în considerarea specificului acestei categorii de contravenții, și anume mobilitatea sau starea de tranzit în care se află persoanele ce circulă pe drumurile publice și care trebuie să respecte aceleași reguli de circulație prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 (Decizia nr. 276 din 23 aprilie 2019, paragraful 19).

21. Astfel, potrivit art. 109 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prevederile acesteia se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care, la art. 47, face trimitere, la rândul său, la prevederile Codului penal ori la cele ale Codului de procedură civilă, după caz. Or, prevederile art. 183 alin. (1) și ale art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevăd, pe lângă posibilitatea îndeplinirii prin poștă a actelor de procedură, și o serie de garanții ale drepturilor reclamantului, căruia, de pildă, i se vor comunica în scris lipsurile cererii de chemare în judecată, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Așadar, chiar dacă art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 instituie competența teritorială exclusivă a instanței de judecată de la locul săvârșirii și constatării faptei contravenționale, acest lucru nu îl obligă, în sine, pe reclamant, la cheltuieli suplimentare cauzate de deplasarea în acea localitate pentru a fi prezent la fiecare termen de judecată sau pentru a depune diverse acte procedurale necesare la dosar și nici nu poate conduce la încălcarea dreptului de soluționare a cauzei într-un termen rezonabil. Tocmai în considerarea unor astfel de situații, legiuitorul a reglementat modalități alternative care să garanteze exercitarea efectivă și deplină a drepturilor materiale și procesuale ale oricărei persoane care dorește să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor și a intereselor sale legitime (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 84 din 28 februarie 2017, paragraful 25, și Decizia nr. 281 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, paragraful 18).

22. Cu privire la susținerile referitoare la faptul că reglementarea criticată se abate de la legislația contenciosului administrativ, Curtea observă că, în ceea ce privește contenciosul administrativ, acest domeniu este privit, în primul rând, din perspectiva dispozițiilor art. 52 alin. (1) și (2) din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 81 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 7 martie 2007, Curtea a constatat că aceste norme constituționale conferă persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim de o autoritate publică, printr-un act administrativ, dreptul de a se adresa instanței pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, însă în condițiile și în limitele stabilite prin lege organică. Or, în speță este criticată o ordonanță a Guvernului ce reglementează regimul juridic al contravențiilor, procedura aplicabilă fiind una specială, derogatorie de la normele dreptului comun, și nu procedura contenciosului administrativ.

23. De altfel, cu privire la o pretinsă discriminare creată prin actele și procedurile de contestare în discuție, respectiv plângerile împotriva anumitor acte administrative care se soluționează potrivit Legii nr. 554/2004 și cele formulate împotriva proceselor-verbale contravenționale, tot acte administrative, care se soluționează potrivit Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, Curtea a constatat că persoana împotriva căreia s-a întocmit procesul-verbal de constatare a contravenției nu este pusă în fața unui verdict definitiv de vinovăție și de răspundere, ci doar în fața unui act administrativ de constatare, ale cărui efecte pot fi înlăturate prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege. S-a mai reținut cu același prilej că, din punctul de vedere al agentului constatator, această persoană este vinovată și responsabilă, iar procesul-verbal întocmit are, până la rămânerea lui definitivă, caracterul unui act administrativ de constatare. Or, aceasta nu poate duce la concluzia că soluționarea cauzelor privind contestarea unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții ar trebui să urmeze regulile procedurale specifice contenciosului administrativ, reglementate prin Legea nr. 554/2004 (a se vedea Decizia nr. 726 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 16 iulie 2008).

24. Referitor la susținerile cu privire la pretinsa situație discriminatorie instituită în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, care prevede la art. 10¹ că, prin derogare de la Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în cazul contravențiilor cu domiciliul sau sediul în România, plângerea împotriva procesului-verbal

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionuț Pătuleanu în Dosarul nr. 5.272/1.748/2017 al Judecătoriei Cornetu și constată că dispozițiile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Cornetu și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

de constatare și sancționare a contravenției se introduce la judecătoria pe a cărei rază teritorială contravenientul domiciliază sau își are sediul, și persoanele sancționate contravențional în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care instituie regula formulării plângerii contravenționale la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta, Curtea apreciază că această critică este neîntemeiată, având în vedere domeniul distinct de reglementare al celor două acte normative. Astfel, Curtea observă că, în timp ce Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 reglementează circulația pe drumurile publice a vehiculelor, a pietonilor și a celorlalte categorii de participanți la trafic, drepturile, obligațiile și răspunderile care revin persoanelor fizice și juridice, precum și atribuțiile unor autorități ale administrației publice, instituții și organizații, iar autoritatea competentă în domeniul circulației pe drumurile publice este Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul General al Poliției Române, Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 are ca obiect de reglementare aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România. În sensul acestei ordonanțe, prin *tarif de utilizare* se înțelege o anumită sumă a cărei plată conferă unui vehicul dreptul de a utiliza, pe parcursul unei perioade date, rețeaua de drumuri naționale din România, concesionată Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., iar prin *tarif de trecere* se înțelege o anumită sumă care se plătește pentru un vehicul în funcție de distanța parcursă pe un sector de drum, pod, tunel sau trecătoare de munte, care face parte din rețeaua de drumuri naționale din România, și de tipul vehiculului (a se vedea Decizia nr. 216 din 17 aprilie 2018, paragraful 32, și Decizia nr. 84 din 28 februarie 2017, paragrafele 27 și 28).

25. Față de cele prezentate, având în vedere faptul că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite și, prin urmare, acesta nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite, nu poate fi primită critica privind încălcarea art. 16 din Constituție, deoarece nu se poate reține existența unei situații similare/comparabile în ceea ce privește contravențiile săvârșite în temeiul celor două acte normative aduse în discuție.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 212

din 2 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și ale art. 25 alin. (5)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și ale art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Stanca Piloiu în Dosarul nr. 1.519/111/2015 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 267D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că, spre deosebire de moștenitorii inculpatului, suspectul și inculpatul sunt părți în procesul penal, astfel încât se justifică vocația acestora de a solicita continuarea procesului penal, în condițiile art. 18 din Codul de procedură penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.519/111/2015, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și ale art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Stanca Piloiu în soluționarea apelului declarat împotriva Sentinței penale nr. 36 din 3 martie 2017, pronunțată de Tribunalul Bihor. Se reține că, pe parcursul desfășurării procesului, inculpatul Piloiu Ion a decedat (autoarea excepției fiind moștenitoare legală a acestuia), iar instanța a dispus față de acest inculpat încetarea procesului penal, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală. Totodată, în baza art. 397 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 25 alin. (5) din același act normativ, instanța a lăsat nesoluționată acțiunea civilă exercitată față de inculpat și a dispus menținerea măsurii asigurătorii a sechestrului aplicat asupra bunurilor mobile și imobile ale acestuia, dispusă prin ordonanța procurorului.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că art. 18 din Codul de procedură penală nu permite ca, în ipoteza încetării procesului

penal, în temeiul art. 16 lit. f) din Codul de procedură penală, moștenitorii inculpatului decedat să continue procesul penal în vederea declarării nevinovăției. Arată că rațiunea pentru care au fost reglementate dispozițiile art. 18 din Codul de procedură penală a fost aceea de a permite suspectului sau inculpatului să își dovedească nevinovăția. Totodată, susține că nesoluționarea acțiunii civile, în cazul decesului inculpatului, cu consecința judecării acesteia de către instanța civilă, conform regulilor procesual civile, conduce la o gravă inechitate în ceea ce îi privește pe succesorii în drepturi ai defunctului, întrucât probațiunea în materie civilă este mult mai limitată, cu reguli clar definite, astfel încât dovedirea nevinovăției inculpatului în ceea ce privește fapta ilicită imputată acestuia întâmpină reale dificultăți. Susține, de asemenea, că se instituie un tratament discriminatoriu față de succesorii inculpatului decedat în raport cu succesorii părții civile, întrucât acestora din urmă li se prevede expres dreptul de a continua acțiunea civilă exercitată inițial, în temeiul art. 24 din Codul de procedură penală.

6. **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori** apreciază că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate. Reține, în acest sens, că moștenitorii inculpatului decedat, pe de o parte, și suspectul și inculpatul, pe de altă parte, se află în situații juridice diferite, sub aspectul interesului procesual de a solicita continuarea procesului penal în cazul încetării procesului penal ca urmare a decesului inculpatului. Această diferență este generată de existența, în privința celor din urmă — a inculpaților în viață —, cel puțin a unor suspiciuni rezonabile referitoare la săvârșirea de către aceștia a unor fapte prevăzute de legea penală, rezultate din probele administrate în cauză. Or, această diferență este de natură să justifice acordarea de către legiuitor a unui regim juridic diferit în privința dreptului prevăzut prin textele criticate, fără ca prin aceasta să fie încălcate exigențele dispozițiilor constituționale invocate. Reține, totodată, că, potrivit art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, în caz de încetare a procesului penal ca urmare a decesului inculpatului, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, ca o consecință a caracterului accesoriu al acțiunii civile în procesul penal, partea civilă păstrând liberul acces la instanța civilă. În ceea ce privește soluționarea sa, soarta acțiunii civile depinde de aceea a acțiunii penale, iar, în situația în care procesul penal a luat sfârșit, singura cale rămasă persoanei vătămate, care s-a constituit parte civilă în procesul penal, este acțiunea exercitată în fața instanței civile.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 18 și ale art. 25 alin. (2) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 18: „*În caz de amnistie, de prescripție, de retragere a plângerii prealabile, de existență a unei cauze de nepedepsire sau de neimputabilitate ori în cazul renunțării la urmărirea penală, suspectul sau inculpatul poate cere continuarea procesului penal.*”;

— Art. 25 alin. (5): „*În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f) — cu excepția prescripției, i) și j), în caz de încetare a procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile, precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.*”

11. În susținerea neconstituționalității normelor penale criticate, autoarea excepției invocă încălcarea atât a prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit cărora respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 20 alin. (1) și (2) cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1)—(3) teza întâi potrivit cărora părțile au dreptul la un proces echitabil, cât și a dispozițiilor art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Codul de procedură penală, Curtea reține că dispozițiile art. 29 din același act normativ enumeră „*participanții în procesul penal*”, respectiv organele judiciare, avocatul, părțile, subiecții procesuali principali, precum și alți subiecți procesuali. Cu privire la „*părți*”, art. 32 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că acestea sunt subiecții procesuali care exercită sau împotriva cărora se exercită o acțiune judiciară, iar alin. (2) al aceluiași articol identifică părțile din procesul penal ca fiind inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente. Totodată, dispozițiile art. 33 din Codul de procedură penală stabilesc în alin. (1) că „*subiecții procesuali principali*” sunt suspectul și persoana vătămată, iar la alin. (2) prevăd, cu valoare de principiu, că aceștia au aceleași drepturi și obligații ca și părțile, cu excepția celor pe care legea le acordă numai acestora din urmă. Dreptul de a cere continuarea procesului penal — în caz de amnistie, de prescripție, de retragere a plângerii prealabile, de existență a unei cauze de nepedepsire sau de neimputabilitate ori în cazul renunțării la urmărirea penală — este recunoscut, prin norma procesuală criticată, inculpatului și suspectului, deși acesta din urmă nu este parte, ci subiect procesual principal.

13. În continuare, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a reținut că procesul penal parcurge mai multe etape, caracterizate prin nivele diferite ale probării vinovăției persoanelor acuzate de săvârșirea unor fapte de natură penală, de la bănuiala rezonabilă la dovedirea vinovăției dincolo de orice îndoială rezonabilă. Acest parcurs debutează cu existența unor suspiciuni rezonabile că persoana în cauză a săvârșit o infracțiune — suspiciuni a căror constatare îi conferă respectivei persoane calitatea de suspect — și continuă cu formarea, pe

baza probelor administrate, a unei presupuneri rezonabile că persoana avută în vedere a săvârșit o infracțiune, etapă ce determină punerea în mișcare a acțiunii penale, conform prevederilor art. 15 din Codul de procedură penală, și dobândirea calității de inculpat. În fine, calitatea de condamnat poate fi stabilită pe baza unor probe din care să rezulte, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpatul a săvârșit infracțiunea de care este acuzat.

14. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 18 coroborate cu cele ale art. 319 alin. (1) din Codul de procedură penală prevăd dreptul de a cere continuarea urmăririi penale, în cazul constatării, printre altele, a intervenirii prescripției răspunderii penale, doar în privința suspectului și a inculpatului, drept ce poate fi exercitat într-un termen de decădere de 20 de zile de la data primirii ordonanței procurorului de clasare, emisă potrivit dispozițiilor art. 315 coroborate cu cele ale art. 16 alin. (1) lit. f) din același cod. Din interpretarea prevederilor art. 319 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală reiese faptul că, drept consecință a continuării urmăririi penale, cauza va fi soluționată prin adoptarea, din nou, a unei soluții de netrimiteră în judecată — fie aceeași soluție, fie o soluție diferită. Astfel, procurorul va putea administra probatoriul necesar lămuririi cauzei sub toate aspectele, ignorând impedimentul legal care a survenit, iar, în situația în care constată incidența unui alt caz de împiedicare a exercitării acțiunii penale din cele prevăzute de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală decât cel ce a condus la clasarea inițială, va dispune clasarea cauzei în raport cu acesta. Dacă în urma administrării probatoriului nu constată această ipoteză mai favorabilă suspectului sau inculpatului, procurorul va adopta prima soluție de netrimiteră în judecată. Așadar, similar principiului *non reformatio in peius*, aplicabil căilor de atac în faza de judecată, nici în această situație, întrucât se continuă urmărirea penală la cererea suspectului sau a inculpatului, la finalul urmăririi nu se va putea adopta o soluție care să îi creeze acestuia o situație mai grea decât cea care a fost desființată prin cererea de continuare a urmăririi penale. Prin urmare, nu se va putea dispune o soluție de trimitere în judecată și nicio soluție de renunțare la urmărirea penală. (Decizia nr. 198 din 23 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 4 iulie 2017; Decizia nr. 362 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780 din 3 octombrie 2017; Decizia nr. 500 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 19 noiembrie 2018).

15. Prin deciziile anterior menționate, Curtea nu a reținut critica potrivit căreia dispozițiile art. 18 din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât nu prevăd și dreptul persoanei vătămate de a cere continuarea procesului penal în vederea pedepsirii vinovaților, în condițiile în care procurorul dispune clasarea ca urmare a constatării intervenirii prescripției răspunderii penale. Curtea a subliniat că soluția legislativă criticată se justifică atât din punct de vedere formal, cât și din punct de vedere substanțial, întrucât, având în vedere procesul etapizat de stabilire a vinovăției, mai sus prezentat, doar suspectul și inculpatul pot avea interesul procesual de a cere continuarea procesului penal, după momentul constatării intervenirii prescripției răspunderii penale, în condițiile în care în privința acestora există suspiciuni rezonabile că ar fi săvârșit fapte prevăzute de legea penală. Or, procedura reglementată de dispozițiile art. 18 și ale art. 319 din Codul de procedură penală are ca finalitate tocmai asigurarea posibilității demonstrării nevinovăției acestor persoane, în privința cărora a intervenit prescripția răspunderii penale. Prin urmare, legiuitorul a dat posibilitatea persoanelor care au fost urmărite pentru săvârșirea unor infracțiuni — și care se consideră nevinovate — de a-și demonstra nevinovăția, prevăzând obligația organelor judiciare ca, în urma formulării

unei cereri în baza dispozițiilor art. 319 alin. (1) din Codul de procedură penală, să procedeze la continuarea urmăririi penale. Deși aflarea adevărului constituie un principiu de bază al procesului penal, el se aplică în coordonatele prevăzute de lege, principiul legalității impunându-se organelor judiciare ca un imperativ tot atât de puternic. Având în vedere existența, în privința suspectului și a inculpatului, cel puțin a unor suspiciuni rezonabile referitoare la săvârșirea de către aceștia a unor fapte prevăzute de legea penală — rezultate din probele administrate în cauză —, se justifică acordarea de către legiuitor a unui regim juridic diferit în privința dreptului procesual conferit acestora de dispozițiile de lege criticate, fără ca în acest mod să fie încălcate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Pentru aceleași motive, Curtea a constatat că dispozițiile art. 18 din Codul de procedură penală nu încalcă nici prevederile art. 6 din Convenție privind dreptul la un proces echitabil, care presupune egalitatea de arme.

16. Curtea constată că jurisprudența anterior menționată este aplicabilă *mutatis mutandis* și în ceea ce îi privește pe moștenitorii legali ai inculpatului decedat, având în vedere însă și principiul răspunderii penale personale, potrivit căruia atât obligația ce decurge dintr-o normă penală de a avea o anumită conduită, cât și răspunderea ce decurge din nesocotirea acelei obligații revin persoanei care nu și-a respectat obligația, săvârșind fapta interzisă, și nu alteia sau unui grup de persoane, astfel încât pretinsa contrarietate a dispozițiilor art. 18 din Codul de procedură penală, raportat la prevederile constituționale și convenționale privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

17. Referitor la susținerea potrivit căreia normele procesual penale criticate aduc atingere dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că moștenitorii legali ai inculpatului decedat, pe de o parte, și suspectul și inculpatul, pe de altă parte, se află în situații juridice diferite, sub aspectul interesului procesual de a solicita continuarea procesului penal, conform art. 18 din Codul de procedură penală. Această diferență este generată atât de existența, în privința celor din urmă, cel puțin a unor suspiciuni rezonabile referitoare la săvârșirea de către aceștia a unor fapte prevăzute de legea penală, rezultate din probele administrate în cauză, cât și de caracterul personal al răspunderii penale, potrivit căruia poate fi angajată doar răspunderea penală a celui/ceilor care a/au participat la săvârșirea unei infracțiuni în calitate de autor, instigator sau complice. Or, această diferență este de natură să justifice acordarea de către legiuitor a unui regim juridic diferit în privința dreptului prevăzut prin textul criticat, fără ca prin aceasta să fie încălcate exigențele dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1). În această privință, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, motiv pentru care el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia nr. 545 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 6 iulie 2011).

18. Față de cele reținute anterior, Curtea urmează să respingă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Codul de procedură penală.

19. Cu referire la acțiunea civilă, Curtea a reținut, în jurisprudența sa — Decizia nr. 257 din 26 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 22 iunie 2017 —, că, din punct de vedere substanțial, obiectul acțiunii civile îl formează exercitarea dreptului de a reclama reparații prin mijlocirea organelor judiciare, iar, sub aspect procesual,

acțiunea civilă are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale [art. 19 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Curtea a reținut, totodată, că exercițiul acțiunii civile în cadrul procesului penal constituie un beneficiu procesual acordat victimei infracțiunii, de a valorifica toate elementele strânse de procuror în acuzare, precum și întreg cadrul procesual al procesului penal, pentru a-și satisface interesele de ordin civil — morale sau patrimoniale — afectate de comiterea infracțiunii. Acțiunea civilă alăturată acțiunii penale în cadrul procesului penal constituie latura civilă a acestui proces și are ca temei fapta ilicită, întrucât temeiul acțiunii penale este un fapt ilicit, iar acest temei limitează și temeiul acțiunii civile.

20. De asemenea, Curtea a reținut că, de principiu, persoana vătămată este liberă să decidă dacă declanșează acțiunea civilă separat de procesul penal, după cum tot ea este cea care poate să dispună de acest instrument juridic în cursul procesului penal, acțiunea civilă alăturată acțiunii penale fiind guvernată de principiul disponibilității. Principiul disponibilității este caracteristic procesului civil, iar în lumina lui persoana vătămată poate determina nu numai existența acțiunii civile în cadrul procesului penal — prin declanșarea procedurii judiciare prin formularea cererii de constituire de parte civilă —, ci și conținutul acestei acțiuni prin stabilirea cadrului procesual în privința părților și obiectului, precum și din perspectiva apărărilor formulate. Nici procurorul și nici instanța nu pot limita disponibilitatea acțiunii civile, după cum niciunul dintre aceste organe judiciare nu se poate subroga în drepturile persoanei vătămate.

21. Curtea a constatat, de altfel, că formularea cererii de constituire ca parte civilă declanșează acțiunea civilă, în același timp luând naștere și contraacțiunea (de apărare) a celui sau a celor împotriva cărora este îndreptată aceasta, subiect pasiv al acțiunii civile putând fi inculpatul sau partea responsabilă civilmente. Făcând referire la dispozițiile art. 86 din Codul de procedură penală, Curtea a reținut că partea responsabilă civilmente împreună cu inculpatul formează un grup procesual obligat la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Totodată, Curtea a apreciat că părții civile și părții responsabile civilmente nu le este străin interesul pentru soluționarea laturii penale a procesului, în condițiile în care și soluționarea laturii civile a procesului depinde de stabilirea existenței faptei penale și a vinovăției inculpatului judecat în cauză. Cu toate acestea, Curtea a reținut că persoana vătămată, constituită ca parte civilă în procesul penal, are interese contrare părții responsabile civilmente.

22. Dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală reglementează situațiile în care instanța penală lasă nesoluționată acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal, respectiv cazul achitării inculpatului, cel al încetării procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f) — cu excepția prescripției, lit. i) și j) din Codul de procedură penală, în caz de încetare a procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile, precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2) din același act normativ. Autoarea excepției susține că nesoluționarea acțiunii civile în cazul decesului inculpatului, cu consecința judecării acesteia de către instanța civilă, conform regulilor procesual civile, aduce atingere dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil și egalitatea în drepturi a cetățenilor, prin raportare la succesorii părții civile.

23. Având în vedere jurisprudența anterior invocată, referitoare la interesul legitim al părții civile și, implicit, al succesoriilor acesteia de a obține repararea prejudiciilor produse

prin săvârșirea unor infracțiuni și, pentru considerentele ce urmează a fi dezvoltate, Curtea constată că susținerile autoarei excepției sunt neîntemeiate.

24. Astfel, Curtea observă că tendința noului Cod de procedură penală este aceea de a acorda prioritate soluționării, în cadrul procesului penal, a acțiunii penale și de a lăsa nesoluționată acțiunea civilă ori de a trimite acțiunea civilă la instanța civilă pentru soluționare, art. 25 alin. (5) și (6) și art. 26 din Codul de procedură penală — norme de natură să contribuie la soluționarea cu celeritate a cauzelor penale — reglementând în acest sens. Totodată, Curtea constată că, deși instanța penală care pronunță o soluție de încetare a procesului, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, în cazul decesului inculpatului, lasă nesoluționată acțiunea civilă, noul Cod de procedură penală reglementează suficiente garanții atât pentru partea civilă din procesul penal și succesorii acesteia, cât și pentru succesorii legali ai inculpatului decedat, astfel încât dreptul la un proces echitabil să fie respectat.

25. În acest sens, Curtea reține că instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă și în cazul în care moștenitorii sau, după caz, succesorii în drepturi ori lichidatorii părții civile nu își exprimă opțiunea de a continua exercitarea acțiunii civile sau, după caz, partea civilă nu indică moștenitorii, succesorii în drepturi ori lichidatorii părții responsabile civilmente în termenul prevăzut la art. 24 alin. (1) și (2) [art. 25 alin. (6) din Codul de procedură penală]. Totodată, Curtea reține că, potrivit normelor procesual penale ale art. 28 alin. (1) teza a doua, instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite (în același sens fiind și art. 1.365 din Codul civil). Aceasta reprezintă o deplasare a concepției noului cod de la teoria unității culpelor penală și civilă la teoria dualității acestor culpe. În aceste condiții, instanța civilă va putea constata existența unei culpe civile a inculpatului, chiar dacă instanța penală nu a constatat existența unei culpe penale a acestuia. De asemenea, legiuitorul a prevăzut în art. 27 alin. (2) din Codul de procedură penală că persoana vătămată sau succesorii acesteia, care s-au constituit parte civilă în procesul penal, pot introduce acțiune la instanța civilă dacă, prin hotărâre definitivă, instanța penală a lăsat nesoluționată acțiunea civilă, stabilind că probele administrate în cursul procesului penal pot fi folosite în fața instanței civile. Așadar, pentru că probele administrate în cursul procesului penal sunt utile pentru aflarea adevărului cu privire la fapta civilă delictuală comisă de inculpat, ele pot fi folosite în fața instanței civile.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Stanca Piloiu în Dosarul nr. 1.519/111/2015 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 18 și ale art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Afacerilor Interne a unui imobil, precum și actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 288, 293 și 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția asigurare logistică integrată a unui imobil, trecut în proprietatea publică a statului prin Hotărârea Consiliului Municipal Codlea nr. 57 din 26.04.2018, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Imobilul prevăzut la alin. (1) se declară bun de interes public național, fiind un teren cu destinație specială pentru nevoile de apărare.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reorganizării Bazei de Aprovizionare și Depozitare Armament Geniu-Chimic în Direcția asigurare logistică integrată și a reevaluării imobilului înregistrat la poziția MFP 60388, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a comasării

imobilului prevăzut la art. 1 cu imobilul aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne, înregistrat la nr. MFP 60388, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — Predarea-primirea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 25 iunie 2020.
Nr. 503.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și se dă în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția asigurare logistică integrată

Adresa imobilului	Codul de clasificare	Baza legală	Persoana juridică ce administrează imobilul (CUI)	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Valoarea de inventar (lei)	Nr. MFP
Localitatea Codlea, județul Brașov	8.19.01	Hotărârea Consiliului Municipal Codlea nr. 57/26.04.2018	Ministerul Afacerilor Interne — Direcția asigurare logistică integrată (CUI) 4267060	Teren în suprafață de 462.649,50 mp CF nr. 107503	3.810.240 Raport EVP nr. 201963/2019	Se va atribui.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului pentru care se actualizează titularul dreptului de administrare, ca urmare a reorganizării Bazei de Aprovizionare și Depozitare Armament Geniu-Chimic în Direcția asigurare logistică integrată, și a cărui valoare de inventar se actualizează, ca urmare a reevaluării

Adresa imobilului	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Valoarea de inventar actualizată (lei)	Nr. MFP
Localitatea Codlea, județul Brașov	8.19.01	47-143	Ministerul Afacerilor Interne — Direcția asigurare logistică integrată (CUI) 4267060	15.688.371,27	60388

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția asigurare logistică integrată, rezultat în urma comasării

Adresa imobilului	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Imobilele supuse comasării	Valorile de inventar actualizate ale imobilelor (lei)	Caracteristicile tehnice ale imobilului rezultat în urma comasării	Valoarea de inventar rezultată în urma comasării (lei)	Nr. MFP
Localitatea Codlea, județul Brașov	8.19.01	47-143	Ministerul Afacerilor Interne — Direcția asigurare logistică integrată (CUI) 4267060	Imobilul înscris în CF nr. 107503 căruia i se atribuie nr. MFP	3.810.240	Teren în suprafață de 462.649,50 mp CF nr. 107503 Amenajări la teren	19.498.611,27	60388
				Imobilul înscris la nr. MFP 60388	15.688.371,27	C1 — Sc = 307 mp Sd = 614 mp C2 — Sc = 267 mp Sd = 267 mp C3 — Sc = 91 mp Sd = 91 mp C4 — Sc = 552 mp Sd = 552 mp C5 — Sc = 144 mp Sd = 144 mp C6 — Sc = 58 mp Sd = 58 mp C7 — Sc = 51 mp Sd = 51 mp C8 — Sc = 246 mp Sd = 246 mp C9 — Sc = 413 mp Sd = 413 mp C10 — Sc = 193 mp Sd = 193 mp C11 — Sc = 73 mp Sd = 73 mp C12 — Sc = 619 mp Sd = 619 mp C13 — Sc = 84 mp Sd = 84 mp C14 — Sc = 299 mp Sd = 299 mp C15 — Sc = 17 mp Sd = 17 mp C16 — Sc = 46 mp Sd = 46 mp		

Adresa imobilului	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Imobilele supuse comasării	Valorile de inventar actualizate ale imobilelor (lei)	Caracteristicile tehnice ale imobilului rezultat în urma comasării	Valoarea de inventar rezultată în urma comasării (lei)	Nr. MFP
						C17 — Sc = 243 mp Sd = 243 mp C18 — Sc = 68 mp Sd = 68 mp C19 — Sc = 59 mp Sd = 59 mp C20 — Sc = 100 mp Sd = 100 mp C21 — Sc = 293 mp Sd = 293 mp C22 — Sc = 137 mp Sd = 137 mp C23 — Sc = 584 mp Sd = 584 mp C24 — Sc = 481 mp Sd = 481 mp C25 — Sc = 87 mp Sd = 87 mp C26 — Sc = 363 mp Sd = 363 mp C27 — Sc = 363 mp Sd = 363 mp C28 — Sc = 361 mp Sd = 361 mp C29 — Sc = 359 mp Sd = 359 mp C30 — Sc = 361 mp Sd = 361 mp C31 — Sc = 135 mp Sd = 270 mp C32 — Sc = 39 mp Sd = 39 mp C33 — Sc = 141 mp Sd = 141 mp C34 — Sc = 360 mp Sd = 360 mp C35 — Sc = 360 mp Sd = 360 mp C36 — Sc = 360 mp Sd = 360 mp C37 — Sc = 361 mp Sd = 361 mp C38 — Sc = 361 mp Sd = 361 mp C39 — Sc = 302 mp Sd = 302 mp C40 — Sc = 305 mp Sd = 305 mp C41 — Sc = 304 mp Sd = 304 mp C42 — Sc = 302 mp Sd = 302 mp C43 — Sc = 28 mp Sd = 28 mp C44 — Sc = 126 mp Sd = 126 mp C45 — Sc = 8 mp Sd = 8 mp C46 — Sc = 8 mp Sd = 8 mp C47 — Sc = 9 mp Sd = 9 mp C48 — Sc = 9 mp Sd = 9 mp C49 — Sc = 9 mp Sd = 9 mp		

Adresa imobilului	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Imobilele supuse comasării	Valorile de inventar actualizate ale imobilelor (lei)	Caracteristicile tehnice ale imobilului rezultat în urma comasării	Valoarea de inventar rezultată în urma comasării (lei)	Nr. MFP
						C50 — Sc = 9 mp Sd = 9 mp C51 — Sc = 9 mp Sd = 9 mp C52 — Sc = 9 mp Sd = 9 mp C53 — Sc = 9 mp Sd = 9 mp C54 — Sc = 9 mp Sd = 9 mp C55 — Sc = 9 mp Sd = 9 mp C56 — Sc = 10 mp Sd = 10 mp Total suprafață construită = 10.910 mp Total suprafață desfășurată = 11.352 mp		

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unei construcții, aflată în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, precum și actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar, ca urmare a reevaluării, a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, a unei construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, a cărui valoare de inventar se actualizează

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Adresa	Persoana juridică ce administrează imobilul (CIF)	Valoarea de inventar actualizată (lei)
34159	8.19.01	49-01	Municipiul București	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră CUI 4193222	146.533.327,62

DATELE DE IDENTIFICARE

a construcției aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, care trece din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul (CUI)	Caracteristicile bunurilor care trec în domeniul privat al statului	Valoarea bunurilor care trec în domeniul privat al statului (lei)
34159 (parțial)	8.19.01	49-01	Municipiul București	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră CUI 4193222	1 construcții Pavilion 49-01-04 „spălătorie auto” S _c = 39 mp, CF nr. 232702-C4	147.404,34

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția Generală Anticorupție

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția Generală Anticorupție, ca urmare a reevaluării, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne,
prin Direcția Generală Anticorupție, a căror valoare se actualizează ca urmare a reevaluării

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Adresa imobilului	Valoare de inventar/imobil (actualizată) — lei —
152264	8.19.01	68-01	Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Generală Anticorupție CUI 18268520	Municipiul București	16.332.340,60
153864	8.19.01	68-02	Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Generală Anticorupție CUI 18268520	Municipiul București	854.813,27

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unei părți din imobilul 2542, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, pentru Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., și modificarea anexelor nr. 4 și 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 867 alin. (1), art. 868 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 28 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unei părți din imobilul 2542, aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în vederea realizării de către Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. a obiectivului de investiții de utilitate publică de interes național „Pasaj suprateran pe DJ 602 Centura București—Domnești” pe raza municipiului București — sectorul 6 și a localităților Domnești, Bragadiru și Clinceni din județul Ilfov.

Art. 2. — Predarea-preluarea părții de imobil transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și

Comunicațiilor, prin structurile specializate din subordine, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — În cazul în care nu se respectă destinația părții de imobil prevăzute la art. 1, aceasta revine în administrarea Ministerului Apărării Naționale, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Art. 4. — Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, vor opera modificările corespunzătoare în anexele nr. 4 și 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unei părți din imobilul 2542, aflat în domeniul public al statului, care se transmite din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în vederea realizării de către Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. a obiectivului de investiție de utilitate publică de interes național „Pasaj supraterran pe DJ 602 Centura București—Domnești” pe raza municipiului București — sectorul 6 și a localităților Domnești, Bragadiru și Clinceni din județul Ilfov

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/valorile contabile aferente activelor fixe corporale ce compun partea de imobil/carte funciară/nr. cadastrale	Valoarea părții de imobil care se transmite (lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
103646 parțial	8.19.01	Imobil 2542 — parțial	Orașul Bragadiru, Șoseaua de Centură, județul Ilfov	<p>1. Construcții: C1 — suprafață construită — 330 mp — suprafață desfășurată — 330 mp C2 — suprafață construită — 1.067 mp — suprafață desfășurată — 1.067 mp Total suprafață construită — 1.397 mp Total suprafață desfășurată — 1.397 mp Total valoare contabilă construcții — 2.444.420,01 lei</p> <p>2. Amenajări la teren: — Împrejmuire plăci prefabricate Lungime — 17 ml Valoare contabilă — 2.583,03 lei — Rețea alimentare cu apă Lungime — 9 ml Valoare contabilă — 278 lei — Rețea canalizare Lungime — 12 ml Valoare contabilă — 368 lei Total valoare contabilă amenajări la terenuri — 3.229,03 lei</p> <p>3. Teren — suprafață — 2.231 mp Valoare contabilă — 324.129,63 lei C.F. 128413 Nr. cad. 128413</p>	2.771.778,67	Statul român, din administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229	Statul român, în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. CUI — 16054368

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea închirierii unor părți din imobilele 974 și 1108, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 861 alin. (3), art. 868 alin. (2) și art. 1.784 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 333 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă închirierea unor părți din imobilele 974 și 1108, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea desfășurării unor activități de întreținere și reparații auto, spălătorie, vopsitorie auto și alte activități conexe.

(2) Închirierea părților de imobile prevăzute la alin. (1) se face prin licitație publică, în condițiile legii.

(3) Contractele de închiriere se încheie pe o perioadă de 5 ani.

(4) Prețul minim al închirierii este de 660 euro/lună, fără TVA, pentru partea din imobilul 974, respectiv 760 euro/lună, fără TVA, pentru partea din imobilul 1108, echivalent în lei la cursul Băncii Naționale a României din ziua licitației.

Art. 2. — Sumele obținute din închirierea părților de imobile prevăzute la art. 1 alin. (1) se varsă integral la bugetul de stat.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

DATELE DE IDENTIFICARE
ale unor părți din imobilele 974 și 1108, aflate în domeniul public al statului și în administrarea
Ministerului Apărării Naționale, care se închiriază

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică, nr. carte funciară/ nr. cadastral, valoarea de inventar a imobilului înscrisă în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Elemente-cadru de descriere tehnică ale imobilului care se închiriază, nr. carte funciară/ nr. cadastral și valoarea de inventar	Persoana juridică în administrarea căreia se află imobilul
0	1	2	3	4	5	6
103711 — parțial	8.19.01	Imobil 974 — parțial	Str. Slt. Constantin Godeanu nr. 121—129, sectorul 1, municipiul București	Construcții și teren* Carte funciară nr. 240039 Nr. cadastral 240039 Valoarea de inventar — 19.165.002 lei	Teren — 2.000 mp Valoarea de inventar — 85.759,117 lei Carte funciară nr. 240039 Nr. cadastral 240039	Ministerul Apărării Naționale CUI — 4183229
103650 — parțial	8.19.01	Imobil 1108 — parțial	Șos. Odăi nr. 470, sectorul 1, municipiul București	Construcții și teren* Carte funciară nr. 231528 Nr. cadastral 231528 Valoarea de inventar — 13.001 lei	Teren — 2.000 mp Valoarea de inventar — 2.939,075 lei Carte funciară nr. 231528 Nr. cadastral 231528	Ministerul Apărării Naționale CUI — 4183229

* Conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile a căror activitate este organizată în baza unor legi speciale și care au bunuri cu date de identificare clasificate completează anexele la hotărârile Guvernului numai cu acele date care nu sunt clasificate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

